

РЕШЕНИЕ

№ 5677

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4339** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на К. А., гражданин на К. д“И. , [дата на раждане] , срещу РЕШЕНИЕ №11-ОК ОТ 15.04.2022г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което не е допусната последващата му молба с вх.№КП-1451 от 30.03.2022г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат съображения, че оспорваният е баща на малолетното дете Наел Дипама, [дата на раждане] , който заедно с майката Фатумата Дипама имат предоставен хуманитарен статут с решение №2393/08.08.2021г. на председателя на ДАБ. Порвоначално се е твърдяло, че с оглед на обстоятелството, че лицето няма документи –не може да припознае детето, но по преписката има други доказателства за наличието на произхода. Има позоваване на декларацията от майката. Твърди се, че ако не се уважи молбата на бащата – ще бъде прекъсната връзката с детето, за което той се грижи. В посочения аспект има и позоваване на практиката на ЕСПЧ –напр. дело „Судита К. против У.“ –решение от 12.05.2020г. за това, че проточилите се отношения във връзка с легализиране статута –имат неблагоприятно отражение върху личния живот на кандидата и нарушават правото му на семеен живот по чл.8 от ЕКПЧ. Има и позоваване на практиката на СЕС –решение от 11.03.3021г. по дело С-112/20-нелегално пребиваващ чужденец в Б. с малолетна дъщеря /белгийска гражданка/, където е посочено, че решенията трябва да се вземат предвид с оглед висшите интереси на децата, дори когато адресатът на това решение е родителят, а не

детето. Трябва да се съобразят отношенията, връзката, степента на зависимост с родителя, възрастта на детето, неговото физическо и психологическо развитие. Също е посочено и решение от 10.03.2017г. по дело С-133/15г. на СЕС, с което се признава правото на незаконно пребиваващият родител да претендира легализиране на статута си, когато това има съществено отражение върху висшите интереси на детето. Визирано е, че факта, че другият родител е законно пребиваващ и може да се грижи за децата – според съда е недостатъчно основание да се приеме, че интересите на децата ще бъдат гарантирани. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание – жалбоподателят лично и заедно с адв.Г. поддържат жалбата си и молят да се уважи.

Ответната страна, чрез юрк.П. – по същество с оглед представения Д. анализ- не оспорва жалбата, но твърди, че към момента на постановяването му – решението на ответника е било правилно.

АДИМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 04.05.2022г. по отношение на решение, връчено на 29.04.2022г. –е в законоустановения 7-дневен срок, от адресат на акта, засегнат от същия.

По същество съдът съобразява следното:

Производството е започнало по молба вх.№КХ-1415 от 30.03.2022г. на К. А., [дата на раждане] в [населено място], К. д“И., гражданин на К. д“И., християнин-католик, неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Прието е, че молбата е последващата по смисъла на §.1, т.6 от ДР на ЗУБ, тъй като по първата молба от 02.09.2013г. има постановено решение №7448 от 28.10.2014г., с което се прекратява производството на основание чл.15, ал.1, т.7 от ЗУБ. По молбата му от 10.06.2016г. има решение №10053 от 19.05.2017г на председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставянето на МН закрила. Последвала е и молба от 14.09.2018г., която с решение №56-ОК от 21.09.2018г. не е допусната до производство. Попадена е и молба от 10.03.2020г., по която отново има решение №11-ОК от 20.03.2020г. на интервюиращ орган за недопускане.

При посочените обстоятелства ответникът е маркирал, че при разглеждане на молбата по чл.76а от ЗУБ-се преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 т.4 от ЗУБ. Конкретно е отразено, че чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В тази връзка са обсъдени представените доказателства към молбата – удостоверение за раждане на Наел Дипама, декларацията от майката Дипама Ф., гражданка на Б. Ф. и становището от психолог А. М., както и решение №2793 от 30.08.2021г. на ДАБ. Тези доказателства е посочено, че не са нови и нямат отношение към молбата, защото декларацията не е нотариално заверена, а в акта за раждане лицето не е отразено като баща. Прието е от представеното решение №2793 от 30.08.2021г. на ДАБ, че майката и детето имат предоставен хуманитарен статут, но изложеното не е свързано с молителя. Също не е кредитирано и представеното становището от психолога, като е прието, че не доказва съществени обстоятелства, които да навежат на нови факти. Обсъдено е, че становището касае препоръки към детето и майката, като молителят е засегнат дотолкова, че е посочено, че може да изпадне в депресивно състояние. Направен е анализ и на актуалната ситуация в страната на кандидата от представената справка №182/20.03.2020г., от която е видно,

че страната по произход е демократична република, управлявана от демократично избран президент. Икономиката съответно бележи растеж и няма състояние на въоръжен конфликт, поради което е отхвърлена и хипотезата на наличието на нови обстоятелства, свързани със страната по произход.

С оглед изложеното – молбата за закрила №КП-1451 от 30.03.2022г. е отхвърлена.

В съдебното производство е изслушаната свидетелката М., приет е доклад на Агенция за социално подпомагане касателно интереса на детето, както и съдебно медицинско изследване чрез Д. анализ №11/22г.. Представена е и актуална справка за страната по произход.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Оспореното решение е постановено по чл.76б, ал.1 т.2 от ЗУБ от интервюиращ орган при ДАБ-К. И. като видно от преписката на л.19 е заповед РД-05-783 от 09.12.2020г., с която председателят на ДАБ на основание чл.48, ал.1 т.10 от ЗУБ- е упълномощил лицето да постановява подобни актове при разглеждане на молбите по посочения ред. Следователно – касае се за валиден административен акт.

В производството не са допуснати съществени процесуални нарушения вкл. и касателно преценката дали лицето е баща на малолетния Наел Дипама. Правилно ответникът е посочил, че от представения акт за раждане –не може да се направи релевираната констатация, доколкото в графата за баща не е посочено името на К.. В този аспект е оценена и преценена декларацията от майката Дипама Фатумата /л.154/, че живее съвместно с К. и същият е бащата. Към посочения момент правилно е преценено, че чуждият гражданин не е представил доказателства за признаване на бащинството си. Видно обаче от декларацията, което се потвърждава и от изявлението на адв.Г. в с.з. на 14.06.2022г.- лицето не може да припознае детето си по реда на Семейния кодекс, защото няма документи. В същото съдебно заседание /протокол на л.157/ е разпитана и свидетелката М. М., която потвърждава, че К. и Фатумата живеят съвместно от 5 години, като наемат апартамента на нейна приятелка. Конкретно за детето се грижи бащата, защото майката работи и той е силно емоционално привързан към същото, както и детето към него.

Във връзка с емоционалната връзка е и представения по делото доклад от 04.10.22г. на л.173 от АСП, видно от който от самото раждане К. живее с майката и детето и се грижи за тях, но се страхува, че доколкото същите имат легален статут, а той –не, ще бъдат разделени. Посочено е, че лицето има силна емоционална връзка с детето вкл. и защото той го отглежда, предвид факта, че няма документи и не може да се реализира на трудовия пазар. С оглед изложеното е изразено становище – да се преразгледа молбата за повторна закрила – с оглед най-добрия интерес на детето.

В съдебното производство е представено на л.174 и сл. съдебномедицинско изследване чрез Д.-анализ №11/22г., видно от което 99,99998% е вероятно К. да е баща на детето Наел Дипама.

Следователно – по същество оспорената заповед е материално – незаконосъобразна. От представеното ново доказателство пред съда – се установява категорично, че баща на детето е именно жалбоподателят. Това обстоятелство е ново и е свързано с личното положение на лицето, поради което молбата му, която е повторна неправилно не е допусната до производство за предоставяне на МН закрила. Същата следва да се разгледа по общия ред.

С оглед изложеното –жалбата трябва да се уважи и решението се отмени, като преписката се върне на ДАБ за ново разглеждане на молбата по общия ред.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на К. А., гражданин на К. д“И.

ОТМЕНЯ като материално незаконосъобразно РЕШЕНИЕ №11-ОК от 15.04.2022г., с което не е допусната последващата му молба вх.№КП-1451 от 30.03.2022 до производство по предоставяне на международна закрила.

Връща преписката на органа за изпълнение на указанията.

РЕШЕНИЕТО е окончателно съгласно чл.85, ал.3 от ЗУБ.

Административен съдия: